

I. L. CARAGIALE

teatru

ION LUCA CARAGIALE
(1852–1912)

I. L. Caragiale

Teatru

O noapte furtunoasă

comedie în două acte

(1879)

PERSOANELE:

JUPÂN DUMITRACHE TITIRCĂ INIMĂ-REA,
cherestegiu, căpitan în garda civică

NAE IPINGESCU,

ipistat¹, amic politic al căpitanului

CHIRIAC,

tejghetar, om de încredere al lui Dumitrache,

sergent în gardă

SPIRIDON,

băiat pe procopseală în casa lui Titircă

RICĂ VENTURIANO,

arhivar la o judecătorie de ocol, student în drept

și publicist

VETA,

consoarta lui jupân Dumitrache

ZIȚA

sora ei

În București, la Dumitrache

---

¹ Subcomisar de poliție.

Actul 1

(O odaie de mahala. Ușă în fund dând în sala de intrare; de amândouă părțile ușii din fund, câte o fereastră. Mobile de lemn și paie. La stânga, în planul întâi și-n planul din fund câte o ușă; în dreapta, pe planul al doilea, altă ușă. În dreapta în fund, răzemată de fereastră, o pușcă de gardist cu spanga¹ atârnată lângă ea.)

SCENA I

*JUPÂN DUMITRACHE, în haine de căpitan de gardă
fără sabie, și NAE IPINGESCU*

Jupân Dumitrache (*urmând o vorbă începută*): Iaca, niște papugii... niște scârța-scârța pe hârtie! 'I știm noi! Mănâncă pe datorie, bea pe veresie, trag lumea pe sfoară cu pișicherlicuri... și seara... se gâtesc frumos și umblă după nevestele oamenilor să le facă cu ochiul. N-ai să mai ieși cu o femeie pe uliță, că se ia bagabonții laie după dumneata. Un ăla... un prăpădit de amploiat,

---

¹ Baionetă.

n-are chioară în pungă și se ține după nevestele negustorilor, să le spargă casele, domnule !

Ipingescu: Nu se ia după toate, jupân Dumitrache; după cum e și femeia; dacă trage la ei cu coada ochiului și face fasoane, vezi bine ! bagabonții atât așteaptă.

Jupân Dumitrache: Ba să am pardon ! Știu eu ce vrei dumneata să zici... Dar nevastă-mea nu-i d-alea, domnule.

Ipingescu: Vai de mine ! jupân Dumitrache, adică, gândești că am vrut ca să-ți fac un atac ? Îmi pare rău !

Jupân Dumitrache: Nu, nene Nae; dar vreau să zic adică că nevastă-mea nu-i d-alea cum ziseși, și iaca, după mine de ce s-a luat ?

Ipingescu: S-a luat bagabonții și după dumneata ?

Jupân Dumitrache: S-a luat și se ia...

Ipingescu: Și cum ești dumneata !...

Jupân Dumitrache: Eu am ambiț, domnule, când e vorba la o adică de onoarea mea de familist...

Ipingescu: Rezon !

Jupân Dumitrache: Apoi să știi de bine că intru în cremenal ! Să mai văz eu numai că se ține bagabontul după mine, și lasă-l...

Ipingescu: Care bagabont ?

Jupân Dumitrache: Ei ! iaca... un bagabont ! de unde-l cunosc eu ?

Ipingescu: Apoi, dacă nu-l cunoști, de unde știi că-i bagabont ?

Jupân Dumitrache: Asta-i ! Una vorbim și bașca ne-nțelegem. Dar de ! ai dreptul; nu știi ce mi s-a întâmplat, nu știi cum mă fierbe el pe mine de două săptămâni

de zile... Nu că mi-e frică de ceva, adică de nevas-tă-mea... să nu...

Ipingescu: Aida de ! Coana Veta ! Mie-mi spui ? n-o știu eu ?...

Jupân Dumitrache: Nu că mi-e frică... dar am ambiț, domnule; când e vorba la o adică de onoarea mea de familist...

Ipingescu: Rezon !

Jupân Dumitrache: Bagabontul...

Ipingescu: Că bine zici ! începuseși să-mi spui istoria.

Jupân Dumitrache: Stai s-o iau de la cap.

Ipingescu: Stau.

Jupân Dumitrache: Știi dumneata că la lăsată secului am mers la grădină la „Junion“; eram eu, consoarta mea și cumnată-mea Zița. Ne punem la o masă, ca să vedem și noi comediile ale de le joacă Ionescu. Trece așa preț ca la un sfert de ceas, și numai ce mă pomenesc cu un ăla, cu un bagabont de amplotiat...

Ipingescu: De unde știi că era amplotiat ?

Jupân Dumitrache: După port nu semăna a fi negustor. Mă pomenesc că vine și se pune la altă masă alături, cu fața spre masa noastră și cu spatele la comedie. Șade rezemat într-un peș¹, șade, șade, șade, și se uită lung și galiș la cocoane, se uită, se... Eu, cum m-a făcut Dumnezeu cu ambiț, mă scol ca să plecăm; cocoanele nu ! că să mai ședem, că încă nu s-a isprăvit comedia. Încep să mă-ncruntez la bagabontul și mai că-mi venea

---

¹ Latură, coastă.

să-l cârlesc, dar mi-era rușine de lume; eu de ! negustor, să mă pui în public cu un coate-goale nu vine bine... Mai mă uit eu încolo, mai mă fac că nu mă sinchiesc de el,... bagabontul cu ochii zgâțiți la cocoane; ba încă-și pune și ochelarii pe nas. Tii ! frate Nae, să fi fost el aici să mă fiarbă așa, că-i sărea ochilarii din ochi și giubenul din cap, de auzea câinii în Giurgiu.

Ipingescu: Rezon !

Jupân Dumitrache: În sfârșit, se isprăvește comedia. Ne sculăm să plecăm; coate-goale se scoală și dumnealui. Plecăm noi, pleacă și dumnealui după noi. Eu îl vedeam cu coada ochiului; dar nu vrem să le spui cocoanelor, ca să nu le rușinez. Știi cum e Veta mea... rușinoasă.

Ipingescu: Mie-mi spui ? n-o știu eu ?... Ei ?

Jupân Dumitrache: Ei ! Apucăm pe la Sfântul Ionică ca să ieșim pe Podul-de-pământ, – papugiul cât coala după noi; ieșim în dosul Agiei, – coate-goale după noi; ajungem la Sfântul Ilie în Gorgani, – moftangiul după noi; mergem pe la Mihai-Vodă ca să apucăm spre Stabilament, – mațe-fripte după noi... Eu trăgeam cu coada ochiului... fierbeam în mine, dar nu vrem să spui cocoanelor...

Ipingescu: Rezon ! ca să nu le rușinezi.

Jupân Dumitrache: Știi cum e Veta mea...

Ipingescu: Rușinoasă, mie-mi spui ?

Jupân Dumitrache: Când să apucăm de la Stabilament în sus, mă uit înapoi cu coada ochiului și nu mai văd pe coate-goale... Mai mergem ce mai mergem, mă uit iar... mă iertase bagabontul.